

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 5CoP/32/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712215002  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712215002.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti N. W., nar. XX.X.XXXX a F. W., nar. X.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, deti rodičov matky F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., ul. J. B. XXXX/XX a otca O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., ul. Q.. A. N. XXXX/X, v konaní právne zastúpeného JUDr. Slavomírou Kurinskou, advokátkou, so sídlom W., E. X, maloleté deti bytom ako matka, v konaní o návrhu otca o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 22P/35/3012-77 zo dňa 18.1.2013, takto

### rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdzuje.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 22P/35/2012-77 zo dňa 18.1.2013 zrušil povinnosť otca prispievať na tvorbu úspor pre mal. N. W., nar. XX.X.XXXX a pre mal. F. W., nar. X.X.XXXX odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh otca zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozsudok právne odôvodnil s poukazom na ust. § 62 ods. 1,2,4,5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1,2,3 Zákona o rodine.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že rodičia maloletých detí nie sú manželia. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tamojšieho súdu sp.zn. 8C/90/2010 zo dňa 7.7.2010, kedy súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal prispievať na ich výživu vo výške 432,- eur mesačne na mal. N. a 232,- eur mesačne na mal. F.. Otec sa tiež zaviazal prispievať na tvorbu úspor mal. N. vo výške 165,- eur mesačne a mal. F. vo výške 100,- € mesačne. Otec žije a pracuje v Nórsku ako vodič. V Martine si založil druhú domácnosť, v ktorej žije s priateľkou. Za kúpu bytu mesačne spláca splátky hypotéky. Jeho priemerný mesačný zárobok je 24.000,- Nórskeho korún, teda cca 3.300,- eur. Maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou v dvojizbovom byte vo vlastníctve matky. Staršia dcéra navštevuje 6. ročník ZŠ, mladšia navštevuje MŠ predškolský ročník. Z dôvodu zlého zdravotného stavu však mladšia dcéra v predškolskom zariadení trávi málo času. Opakované choroby mladšej dcéry, vrátane

hospitalizácií v nemocnici, matke znemožňujú nastúpiť do práce, takže je v súčasnosti na predĺženej rodičovskej dovolenke. Jej príjem je 239,78 eur mesačne. Matke finančne aj osobnou starostlivosťou o deti vypomáhajú jej rodičia. Súd prvého stupňa dospel k právnomu záveru, že návrh na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom nie je opodstatnený. Pokiaľ otec v návrhu argumentoval tým, že od posledného určenia výšky výživného sa podstatne zmenili jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, súd mal preukázané, že otec vykonáva rovnakú prácu s rovnakým priemerným mesačným príjmom ako v roku 2010, kedy bola naposledy určovaná jeho vyživovacia povinnosť. Ohľadom majetkových pomerov súd zistil, že otec nadobudol nehnuteľnosť, ktorú v súčasnosti spláca formou splátok úveru. Túto skutočnosť súd vzal do úvahy pri rozhodovaní o povinnosti otca prispievať maloletým deťom nad rámec výživného na ich sporenie. Súd vyhodnotil celkovú výšku záväzku otca voči deťom a zistil, že prispievanie na úspory maloletých detí nie je pre ne v súčasnej dobe nevyhnutnosťou, ktorá by sa zásadne podpísala na ich celkovej životnej úrovni. Keďže otcovi objektívne stúpili do určitej miery oprávnené náklady na vlastné bývanie na Slovensku, otcovi ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku zrušil povinnosť prispievať maloletým na úspory. Otec tak mesačne ušetrí 265,55 eur. Zároveň konštatoval, že je v otcových schopnostiach a možnostiach deťom prispievať vo výške, ktorú na seba dobrovoľne prevzal pri rozvoze rodičov, preto návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči mal. N. a mal. F. zamietol.

Proti rozsudku v časti výroku, ktorým súd návrh otca o zníženie výživného zamietol, podal otec prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie. V odvolaní zdôraznil, že si založil novú domácnosť, v ktorej žije so svojou partnerkou, s ktorou plánuje založenie rodiny. Na zabezpečenie bývania a rekonštrukciu bytu bol nútený čerpať úver. Pracuje v Nórsku, pretože je obtiažne t.č. zamestnať sa na Slovensku. Náklady na ubytovanie, stravu, cestovné a iné výdavky v Nórsku sú v porovnaní s tými na Slovensku nepomerne vyššie. Druhovo rovnaké alebo obdobné náklady znáša aj na Slovensku, z dôvodu udržania domácnosti a bývania, pretože pobyt v Nórsku považuje za prechodný. Na Slovensko sa pravidelne vracia. Teda financuje náklady dvoch domácností z dôvodu práce a z dôvodu domova a rodiny. Ocitol sa v situácii, kedy má problémy v súvislosti s neprimeranou výškou výživného a s trestno-právnu zodpovednosťou. Výšku výživného považuje vzhľadom k reálnym potrebám, výdavkom, možnostiam a majetkovým pomerom za neprimerane vysoké. Jeho úmyslom nie je vyhýbať sa plneniu vyživovacej povinnosti, ale určiť ju vzhľadom k výške preukázaných životných nákladov a k ich vývoju. Príjmové a majetkové pomery mu neumožňujú prispievať na tvorbu úspor maloletých detí. Vytýka súdu, že neskúmal pravdivosť a opodstatnenosť tvrdení matky maloletých detí. Spoľahol sa na to, čo pred súdom vypovedala. No neskúmal možnosti matky aspoň čiastočne zabezpečiť príjem a finančne sa podieľať na výžive maloletých detí. Neskúmal tiež opodstatnenosť tvrdení matky o výdavkoch a zdravotnom stave mal. F., ako aj odôvodnené potreby detí. V čase, keď uzatváral rodičovskú dohodu o platení výživného (2007), nezhľadil všetky okolnosti, ktoré s tým súvisia a to práca v Nórsku, neustále rastúce životné náklady, partnerský vzťah, nová domácnosť, dochádzanie do práce v Nórsku a pod. Až čas ukázal, že výživné a príspevok na tvorbu úspor maloletých detí je vzhľadom k situácii, v ktorej sa ocitol, neprimerane vysoké a neodráža vývoj jeho životných nákladov. Domnieva sa, že výška výživného, na ktorú navrhuje znížiť výživné, t.j. 150,- eur na každé maloleté dieťa, je primeraná vzhľadom k veku a ich odôvodneným potrebám.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila matka maloletých detí. Uviedla, že tak, ako navrhovateľ udáva, že náklady na živobytie neustále rastú, tak aj ona uvedené pociťuje, pričom sa musí starať o dve maloleté deti. Pokiaľ otec udáva, že vzťah k deťom bol narušený ich vzájomným vzťahom, zdôrazňuje, že nikdy nezakazovala, aby sa deti s otcom stretávali. Priznáva, že v začiatkoch nesúhlasila, aby sa deti stretli s jeho terajšou partnerkou, nakoľko bývali dobrými kamarátkami a nebolo jej to príjemné kvôli deťom. S otcom detí mali dohodnuté stretnutia v lete a aj následne na Vianoce u svokry, na ktoré sa deti veľmi tešili, no on sa nikdy nedostavil. Deti napriek tomu na neho nikdy nezanevrelí a dlho aj po ich rozchode ho spomínali. Ona sama mala problém deťom vysvetliť, prečo ich otec nemá záujem sa s nimi stretnúť. Mladšia dcéra je vážne chorá (takmer 3 roky užíva antibiotiká) a 16.4.2013 ju čaká operácia, a preto nemohla vôbec nastúpiť do práce, žiadala o predĺžený rodičovský príspevok zo zdravotných dôvodov maloletého dieťaťa, ktorý jej bol odsúhlasený. Zdravotný stav dcérin môže kedykoľvek dokladovať správami z nemocnice, prípadne od odborných lekárov. Výška výživného, ktorú navrhuje, t.j. 150,- eur na každé dieťa, je neprimerane nízka k jeho príjmu, ako aj k potrebám detí. Už len výdavky na lieky pre mladšiu dcéru predstavujú cca 40,- eur mesačne, nehovoriac o nákladoch za škôlku, školu, oblečenie,

stravu a bývanie. Ona sa v momentálnej situácii nemôže zamestnať, poukazuje na nepriaznivú finančnú situáciu, keď vo februári 2013 si už musela na niektoré platby požičať od rodičov.

Kolízny opatrovník maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že určené výživné považuje za primerané potrebám maloletých detí, ich veku a tiež možnostiam a schopnostiam otca platiť určené výživné.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané otcom maloletých detí v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci sa otec maloletých detí domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči mal. N. zo sumy 431,52 eur mesačne na 150,- eur mesačne a voči mal. F. zo sumy 232,36 eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne a aby ho súd zbavil povinnosti prispievať na tvorbu úspor pre mal. N. vo výške 165,97 eur mesačne a pre mal. F. vo výške 99,59 eur mesačne. Poukazoval na to, že od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Uviedol, že si založil novú rodinu, v ktorej žije s novou partnerkou. Bol nútený čerpať úver na zabezpečenie kúpy bytu, ktorý spláca a tiež bol nútený požičať si na rekonštrukciu bytu. Nie je schopný platiť výživné určené súdom a sumu určenú na tvorbu úspor pre maloleté deti a taktiež celí problémom s trestno-právnou zodpovednosťou. Pracuje v Nórsku, kde náklady na ubytovanie, stravu a cestovné sú veľmi vysoké. Tiež platí náklady na Slovensku, financuje náklady dvoch domácností z dôvodu práce a z dôvodu rodiny.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v odvolacom konaní, konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, keď vykonal dokazovanie v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým aj právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolaniu otca, ktorý argumentoval tým, že od posledného určenia výšky výživného sa podstatne zmenili na jeho strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že otec vykonáva rovnakú prácu s rovnakým priemerným mesačným príjmom ako v čase, keď bola naposledy určovaná jeho vyživovacia povinnosť. Skutočnosť, že otec financuje náklady na chod dvoch domácností, odvolací súd konštatuje, že nie je možné nadradiť záujem na udržiavanie novej domácnosti, v ktorej žije s priateľkou počas pobytu na Slovensku, keď prevažnú väčšinu trávi v Nórsku, nad záujmom maloletých detí, ktoré zatiaľ nie sú schopné živiť sa samé. Správne prvostupňový súd poznamenal, že otec si druhú domácnosť zakladal s vedomím svojej vyživovacej povinnosti, preto je povinný nastaviť svoje finančné toky tak, aby primárne živil svoje deti. Matka maloletých detí zabezpečuje starostlivosť o deti sama, otec záujem o deti neprejavuje a nesnaží sa ich kontaktovať ani im prispievať nad rámec výživného osobnými darčekom, či už k meninám, narodeninám alebo na Vianoce. Matka má nástup do práce znemožnený v dôsledku zdravotného stavu mladšej dcéry. Aj odvolací súd je toho názoru, že za takejto situácie by bolo v rozpore so záujmom dieťaťa žiadať po matke, aby uprednostnila návrat do práce pred starostlivosťou o dieťa.

Odvolací súd nepovažoval odvolanie otca maloletých detí v časti výroku, ktorým súd jeho návrh o zníženie výživného zamietol, za dôvodné, pretože opačné rozhodnutie by bolo v rozpore s oprávnenými záujmami maloletých detí. Matka maloletých detí by sa dostala do situácie, kedy by nemohla riadne zabezpečiť ani základné životné potreby. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože išlo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.